

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. lutego 1913.

Treść: (№ 17 do 20.) 17. Rozporządzenie, ustanawiające dla nowo utworzonych Dziekanatów w Drinowacu i Szatowie (w dyecezyi berneńskiej) kwotę nadającego się do fasonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego. — 18. Rozporządzenie, dotyczące zmiany w wyglądzie znaczków pocztowych na 1 do 35 halerzy, zniesienia znaczków pocztowych na 50 halerzy i wprowadzenia znaczków pocztowych na 72 halerze. — 19. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia ustanowionego w koncesyi czasokresu do ukończenia budowy i oddania dla ruchu elektrycznej wązkotorowej kolejki od promenady Arcyksięcia Henryka w Gries koło Bozen do pensjonatu Germania. — 20. Rozporządzenie, celem uzupełnienia rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 27. lipca 1912, którem wydano postanowienia przejściowe do ustawy z dnia 5. lipca 1912, dotyczącej wprowadzenia nowej ustawy o służbie wojskowej.

17.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 24. stycznia 1913,

ustanawiające dla nowo utworzonych Dziekanatów w Drinowacu i Szatowie (w dyecezyi berneńskiej) kwotę nadającego się do fasonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego.

Uzupełniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustanawia się kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodów, składać się mających według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznać za wydatek, dla nowo utworzonych Dziekanatów w Drinowacu i Szatowie (w dyecezyi berneńskiej) na 280 (dwieście ośmdziesiąt) koron rocznie dla każdego, a to niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich, w ogóle należy się w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia mają wejść w życie z dniem 1. stycznia 1913.

Zaleski wlr.

Hussarek wlr.

18.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1913,

dotyczące zmiany w wyglądzie znaczków pocztowych na 1 do 35 halerzy, zniesienia znaczków pocztowych na 50 halerzy i wprowadzenia znaczków pocztowych na 72 halerze.

Znaczkii pocztowe na 1 do 35 halerzy, wydane na skutek rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 275, będzie się odtąd wyrabiać na nieprażkowanym papierze. Przy tej sposobności zmienia się barwę znaczków na 6 halerzy z żółtej na jasno-brunatną, zaś barwę znaczków na 10 halerzy z winno-czerwonej na karminowo-czerwona. Znosi się znaczki pocztowe na 50 halerzy, a zamiast nich wydaje się znaczki pocztowe na 72 halerze o barwie brunatnej

z obecnym wizerunkiem znaczku na 50 halerzy (cesarz Franciszek Józef I. w mundurze marszałka).

Istniejące jeszcze zapasy znaczków pocztowych na 1 do 35 halerzy na papierze prążkowanym oraz znaczki na 50 halerzy zostaną w zupełności zużyte.

Schuster wlr.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 4. lutego 1913,

dotyczące przedłużenia ustanowionego w koncesyi czasokresu do ukończenia budowy i oddania dla ruchu elektrycznej wązkotorowej kolejki od promenady Arcyksięcia Henryka w Gries koło Bozen do pensjonatu Germania.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia przedłużono do dnia 24. września 1913 ustanowiony w § 2. obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 25. września 1911, Dz. u. p. Nr. 200, czasokres do ukończenia budowy i oddania dla ruchu elektrycznej wązkotorowej kolejki od promenady Arcyksięcia Henryka w Gries koło Bozen do pensjonatu Germania.

Forster wlr.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 8. lutego 1913,

celem uzupełnienia rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 27. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 154, którem wydano postanowienia przejściowe do ustawy z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128, dotyczącej wprowadzenia nowej ustawy o służbie wojskowej.

Na zasadzie § 88. ustawy z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128, dotyczącej wprowadzenia nowej ustawy o służbie wojskowej, uzupełniająca

rozdział IV. rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 27. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 154, wydaje się w porozumieniu z Ministerstwem wojny następujące zarządzenia:

1. Obowiązani do służby wojskowej, przeniesieni jako „nadliczbowi“ do rezerwy zapasowej, nie potrzebują dostarczać dowodu dalszego istnienia ich prawa do ulgi.

2. Nie będzie się odbierać ulgi dla „nadliczbowego“ z powodu późniejszego odpadnięcia tych warunków, które stanowiły podstawę prośby o tę ulgę.

3. Odebranie ulgi dla „nadliczbowego“ winno nastąpić:

- a) jeżeli wyłączony po myśli § 70 : 1 u. o st. w. od wyboru na „nadliczbowego“ przez pomyłkę wybrany został na „nadliczbowego“;
- b) jeżeli wybranemu na „nadliczbowego“ później przyznano ulgę, określoną w §§ 29., 30., 31., 32. lub 82. ustawy o służbie wojskowej;
- c) jeżeli ilość wybranych na „nadliczbowych“ przewyższa nadwyżkę, przypadającą według każdorazowego obliczenia kontyngentu na okręg uzupełnienia.

Odebranie ulgi może orzec tylko mieszana komisya krajowa, której właściwość rozciąga się do „nadliczbowych“, wybranych dla wszystkich okręgów stawienia się w odnośnym obszarze administracyjnym.

Komisya krajowa ma się składać: z wyższego urzędnika politycznego namiestnictwa lub rządu krajowego jako przewodniczącego, jeszcze dwóch politycznych urzędników tej władzy krajowej, z generała lub wyższego oficera sztabowego z okręgu tej komendy terytorjalnej wojskowej i tej komendy terytorjalnej obrony krajowej, do którego należy odnośny obszar administracyjny, przyczem okręgi terytorjalne Litomierzycze, względnie Kraków i Przemysł mają zastępować wojskowi członkowie komisji, wyznaczeni przez komendy terytorjalne w Pradze, względnie we Lwowie; dla Moraw ma delegować wojskowych członków komisji tylko komenda terytorjalna wojskowa oraz komenda obrony krajowej w Wiedniu.

Uchwały komisji krajowej zapadają większością głosów pięciu członków komisji.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.